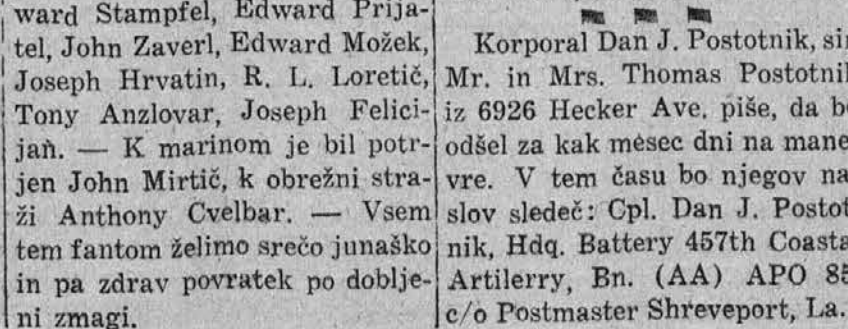

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVEC, Editor
Henderson 0628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po razsaščih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3cSUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3cEntered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 84 Eri., April 9, 1943

**Draža Mihajlović je v očeh
Američanov še vedno junak**

Na 6. aprila smo se spomnili na strašni dan, ki ga je doživela Jugoslavija leta 1941. Takrat so ogromne sile roparskih narodov z namenom zaslužiti jugoslovanske narode, izvajati nad njimi nasilje in plenitev, brez vojne napovedi udarile v našo neoboroženo in nepravilno domovino. Njihovo letalstvo je obsulo naš Belgi grad z ognjem in uničenjem.

Že v prvih urah napada je poginilo na desetisoče nedolžnih žrtev. Kakor ob tej prvi uri napada je divja osiška horda tudi potem uporabljala proti našemu neoboroženemu kmetstemu in mestnemu prebivalstvu svojo vojaško premoč.

Toda kljub začetnim uspehom, pridobljenim s pomočjo plačanih izdajalcev, naši sovražniki po dveh letih nasilne propagande in krvave strahovlade našega naroda niso mogli prevariti, niti kupiti, niti upogniti. Po dveh letih bojov je Jugoslavija še vedno neukročena, vzor borbenosti in ljubezni do svobode.

Po dveh letih letih heroičnega odpora obvladuje jugoslovanske višine, prelaze in zajede še vedno legendarni junak Draža Mihajlović s svojimi borci, ki so pohiteli pod njegovo vodilno roko iz srbskih, slovenskih in hrvaških vrst.

Svet danes morda ne priznava junaškega odpora teh borcev tako kot bi moral. Na žalost moramo priznati, da se dobe celo med nami ljudje, ki skušajo počrniti in oblatiti ime največjega jugoslovanskega junaka, Draže Mihajlovića. Pa če mu mi, njegovi lastni bratje, ne damo tega priznanja, mu ga dajo odlični Amerikanci, ki sodijo dela po zasluženju, ne po zahrbtnih intrigah in plačani propagandi kake prevratne internacionale.

Za zgled, kaj misli Amerika o Draži Mihajloviću in njegovih borcih, naj nam služi uredniški članek, ki ga je prinesel te dni eden najplivnejših clevelandskih dnevnikov, Plain Dealer.

Že sam naslov tega članka, ki nosi besede izvirne himne četnikov, nam pove, da Amerikanci ne smatrajo jezika jugoslovanske kot jezik barbarov, ampak kot jezik sodobnih kulturnih narodov. Naj v prostem prevodu ponovimo uredniški članek Plain Dealerja od 6. aprila:

"SPREMTE SE, SPREMTE ČETNIČI"

"Danes pred dvema leti so Nemci napravili drugo izmed treh blodenj radi katerih bodo izgubili to vojno. Napadli so Jugoslavijo. Prva njih napaka je bila, ker niso sledili Angležem iz Dunkirka, tretjo so pa storili 22. junija 1941, ko so napadli Rusijo v mnenju, da je vsa podjarmljena Evropa krotka. Toda niso računali na 'premagano' Srbijo.

Narodi v Jugoslaviji so se dvignili proti Cvetkovičevi vladi 27. marca, ko je podpisal pakt na Dunaju z osiščem. Ta kršitev vseh zgodovinskih tradicij dežele, ki se ni nikdar upognila brez boja, je dovedel do puča, ki je postavil generala Dušana Simovića v urad premierja, kronal mladeniča kralja Petra in postavil deželo na vojno stanje.

Na 6. aprila so Nemci napadli brez svara. Bombardirali so Belgrad, ubili 30,000 civilistov. V 11 dneh je bila jugoslovanska vojska primorana položiti orožje. Mislili so, da je dežela popolnoma podjarmljena. Toda računali so brez srbske armade, armade, ki se je zbrala pod zastavo generala Draže Mihajlovića, da vodi staro gerilsko vojno četnikov proti sovražniku in zavojevalcu, vzklikajoč bojni klic: "Spremite se, spremite četniči!" — pokonci, gerilci, pokonci!

Ta armada upornikov, ki se še vedno bori z gora, ki ima v oblasti tri četrtine stare Srbije in velik del Bosne, Črne gore in Sandžaka, je storila za milijone dolarjev škode vpadalcem. Uničuje jim dobavne zveze, razdira komunikacije in garnizije ter primora Nemce pošiljati v Jugoslavijo divizije, ki bi bile sicer na ruski fronti.

Zgodovina bo pokazala, da je s svojim odporom Mihajlović rešil Moskvo. Ako bi bili mogli Nemci uporabiti divizije, ki so bile določene za Jugoslavijo, v ofenzivi proti glavnemu mestu Rusije, bi bilo morda podleglo, ruska armada razdeljena in bojna slika bi bila danes popolnoma drugačna kot je.

Nemci zdaj z mrzlično naglico grade útrdbe okrog Evrope, da se branijo pred invazijo. Toda Nemci se zavedajo, da je važen predel zemlje, katero ne bodo mogli nikdar utrditi, to je svobodna zemlja pod Mihajlovićem. V njegovi oblasti so gorske višine. Zavezniškim armadam se ne bo treba bojevati preko nevarnega terena, da pridejo v centralno Evropo, kot bi to morale delati skozi Francijo in Italijo. Njih bojne sile iz Afrike lahko dosežejo srbske utrjene postojanke, naj bo to po Jadranskem morju ali skozi Grčijo, ker drugo fronto bodo odprli na jugu.

Svet danes se morda ne zaveda popolnoma dolga, ki ga dolguje Mihajloviću in četnikom. Ker Srbi ne poznajo besede "vdaja," bodo svobodni ljudje vsepovsod zadobili toliko hitreje mir."

Tako piše Plain Dealer, ameriški dnevnik, medtem ko nekatere naše prodane duše skušajo prikazati Mihajlovića kot izdajalca, kot fašista. Ali mislite, da bi ameriški dnevnik, o katerega lojalnosti do zavezniške stvari ne more nihče dvomiti, zapisal take besede o kakem fašistu, izdajalcu?

Kakor smo mi že nešteto krat poudarjali na tem mestu, tako trdi tudi Plain Dealer, da je edino Mihajlovićeva taktika bojevanja v jugoslovanskem upornem bojevanju prava, ker on pripravlja teren za zavezniške armade, ki bodo našle tam ozemlje že v naših rokah in ga ne bo treba šele zavojevati šteti zanj številne žrtve.

Da, zgodovina bo potrdila, da je bil Mihajlović s svojimi junaki tisti, ki je vodil edino pravi odpor, tak odpor, ki je koristil stvari Združenih narodov. Njegovi nasprotniki bodo takrat rdeli sramu in narod jih bo sodil. Takrat, če ne prej, bomo spoznali, kdo je bil v pravem.

Uredništvu Plain Dealerja smo se pismeno zahvalili za plemenite besede in za njegovo izrazito stališče glede današnjega položaja v Jugoslaviji. Ta članek v Plain Dealerju obenem jasno dokazuje, da so smernice Ameriške Domovine, kar se tiče položaja v Jugoslaviji, edino prave.

Newburške novice

"Ameriški bombniki so napadli mesto, (nič ne de katero), mesto so napadli in povzročili so veliko razdejanje. Dva bombnika se nista vrnila." Tako poroča dan z dnem radio. Ali kaj pomislimo kaj to pomeni: "dva, tri, štiri itd. se niso vrnila?" Ali si moreš predstavljati, da je z dvema bombnikoma treščilo na zemljo in se ubilo deset ali še več vojakov? Kaj pa njim pomeni: "se niso vrnila"? V redkih slučajih se morda rešijo smrti s parašuti. Padejo na sovražnikovo zemljo in se znajdejo v koncentracijskem taboru. To še ni tako hudo. Največkrat pa padejo na zemljo z letalom vred in smrt je gotova. Oni torej tvegajo svoje življenje ko skušajo priboriti zmago in vse, kar nam zmaga pomeni. Ali smo jim hvaležni?

Sedaj pa obrnimo pogled na drugo stran. Poglejmo na Kalvarijo. Tam visi na križu in gre v GOTOVO SMRT tvoj prijatelj, tvoj Odrašenik tvoj Bog, ki je hotel tebe rešiti veliko večjih nezdod, kot bi bila za nas, ako bi prišli pod kako nemško peto. On nas je rešil večnega tiranstva proti kateremu je nemška peta le igračka. Nemška peta je le začasna, Luciferjeva pa je večna, ako pridemo pod njo. Saj sam Zvečar govori o "večni kazni," in sicer tako strašno, "da bo jok in škripanje s zobmi." Tega te je rešil tvoj trpeči Bog. Ali si mu kaj hvaležen? Kako pa izkazuješ svojo hvaležnost Njemu, ki je dal življenje zate? Postni čas gre h koncu. Kolikokrat si bil pri kakih postnih pobožnostih, da bi premišljeval strašno ceno, ki jo je dal tvoj Zvečar zate? Koliko pa ceniš daritev, s katero je On zadostil za tvoje številne prestopke, grehe in lahkomišelnosti? To so vprašanja, katerih se sam vprašaj in odgovori pravičeno in resnično. Korist je tvoja, samo tvoja.

Nak, to ni bil Gen. MacArthur, ki ste ga videli marširati po naši vasi in po mestu Maple Heights. To je bil Lieutenant Stanley Legan, kateremu je dal Stric Sam nekaj dni dopusta, da je mogel zopet enkrat pogledat domov k staršem Mr. in Mrs. Joe Legan in drugim sorodnikom. Stanley je fest dečko. Ako bo šel tako naprej, potem se ne bomo prav nič čudili, kadar ga Stric naredi za generala. Dobro vemo, da bi prav tako pasal v to pozicijo, kot pa nekateri, ki pridejo do teh služb preko mosta, ki ga zgradi "pull." Kar naprej, Stan.

Pomlad je zagotovo tukaj. Regrad smo jedli. Ne vem scier ali je ta regrad zrastel to spomlad, ali je ostal pri življenju čez zimo. Enihau, jedli smo ga in dober je bil. Prav lepa hvala Francis Shusterju, ki ga je nabral neke tam gori na Garfield.

Med nove farane so bili prištevati v nedeljo sledeči: Miss Catherine Rose Strainer, ki je hčerka Joe Strainerja in pa Frances rojene Kodeh. Frank in Mary Strainer sta jo spremila h krstu. Prišel je tudi Louis Alešnik v

spremlstvu Peter Hrena in Rose Gotch. Lojze je prestolonaslednik v družini Louis Alešnika in Uršule rojene Hren. Tretja pa je bila Anica Tekavčič iz Joe Tekavčičeve družine. Mati njena je bila Kastelečeva. Botri pa so John in Anna Marolt. Ta naraščaj naj bi bil v sreči in veselje staršem in drugim.

V nedeljo 11. aprila se prične misijon. To je čas, katerega si vsak pametni človek vzame tu pa tam, da malo pogleda okoli sebe, da vidi, kam gre v duhovnem oziru. Če smo tako zelo pazljivi, kadar gremo po kaki poti, po kateri nismo še nikdar poprejši vozili in sicer zato, da ne zaidemo na kako stransko pot, v kako nevarnost, potem moramo biti stokrat bolj pazljivi, kadar se tiče poti, ki pelje v nepovratno večnost. Nikar ne misli, da je misijon zato, da se boš parkrat malo spočil na cerkvenih klopih. Misijon je čas, ki ga odmeriš za resno, pametno premišljevanje svojega duhovnega stanja. Kdor misli, da mu tega ni potreba, se postavi nasproti mnenju našega Odrašenika, ki pravi: "Iščite najpogrejši božje kraljestvo..." Vsem nam, brez izjeme, najbolj pa onim, kateri smatrajo misijon za nepotrebno zadevo, je temeljito balanciranje naših duhovnih računov neobhodno potrebno — če se hočemo zvečati.

Dež pada, travca zeleni, vse se lepota. To nas spominja, da je sedaj čas se zganiti, kdor hoče imeti poletno lepoto okoli hiše. Nekdo me je zadnjič vprašal, od kod sem. Povedal sem mu, pa mi je odgovoril: "Aha, že vem. To je tam, kjer držijo svoja hiša v tako dobrem stanju. To sem opazil lani, ko sem slučajno zašel tja notri." Ko sem to slišal, sem imel veliko skušnjava, da bi vtaknil palec pod obranice in se mu globoko priklonil s pristnim "klanjam se." Ni nič pretiraval. Kdor ne verjame, naj pride sem gori meseca julija ali katerikoli mesec poleti in naj se sam prepriča. To ni baharija, to je priznanje za delo in pridno skrb, katero imajo gospodarji s svojimi posestvi, hišami, vrtovi in z vsem, kar spada k prijaznemu domu. Kdor hoče imeti prijazen vrt in lepe cvetličice ter fino trato, mora sedaj začeti delati. Brez nič ni nič.

V nedeljo pojdejo naši igralci dramskega društva Krka v Lorain, da tam predstavijo igro "Trnjeva krona." Kakor že povedano, ima Father Slaje, ki je to igro priredil, velike zasluge. Zato bodo najprej igrali tam doli. Vem, da se bodo igralci potrudili, kar je v njih moči, da bo predstava te največje svetovne tragedije pokazana v taki luči, kot zasluži. Igralci so imeli velike neprimke s tem, ker delajo tako različne case in so le redko kedaj bili vsi skupaj. Vendar pa vse tako kaže, da bo "Trnjeva krona" res vzpizorjena na častni način. Se obleka sama bo zanimala gledalce. Tukaj bo predstava "Trnjeva krona" vpizorjena na Cvetno nedeljo.

Ludwig Rodič se je oglasil iz države Washington, kjer je v službi Strica Sama in parvi, da bi prav rad bil zopet doma. Ludwig misli zapustiti samski stan ter vzeti življensko tovaršico po Veliki noči. Riskirano je to scier, toda, upajmo, da se vse prav izteče. Saj je življenje tu ali tam negotovo, edino le isti more v resnici živeti brez prevleke skrbi, ki zaupa na Boga in njegovo dobrotljivo previdnost.

Opozarjam glavni cerkveni odbor na sejo prihodnje nedelje, ob 11. uri. Bodite vsi na mestu.

Ne pozabite stopiti v molitveno fronto veliki teden. Če je narod v Sloveniji danes, križan prosimo Boga, da mu dodeli prav kamlu častljivo ustajenje v eno samo državo, kjer bodo Slovenci, dasi mali narod, imeli isto priliko kot drugi, razvijati se in živeti nemoteno v svobodi in pravem blagostanju. Pa tudi pomagati jim moramo do tega z gmotnimi sredstvi. Zato bodo razposlane posebne kuverte, v katerih boste prinesli skupaj darove narodu v pomoč. Ti darovi se lahko pobirajo, ali na Cvetno nedeljo, ali pa na Veliki petek. Kakor hitro bo mogoče pa bodo poslani narodu v pomoč.

Francoski brezbožnik Voltaire se je pri vsaki priliki hotel norčevati iz vere in Boga in nebes. Nekega dne je njegovo gobezadnje postalo vsem zoperno, ko se je balah: "kar se mene tiče, jaz prodam svoje mesto v nebesih za dolar," je dejal. To je tovariša, ki je bil še veren, tako pogrelo, da odvrača: "če moreš dokazati, g. Voltaire, da imaš sploh kako pravico do kakega prostora v nebesih, ti jaz dam deset tisoč dolarjev." In vendar je prišla ura, ko je brezbožnež klical Boga na pomoč in od strahu pred božjo sodbo rjovel kot zbesnel.

Edino za nebesko dediščino ni treba plačati davka. Govori se pa o Amerikancu, ko je stopil v nebesa, je najprvo poprašal, če bi smel svoj "lot" plačevati na "installment plan." Ali mar ne kupujemo vsi nebesa po obrokih?

Danes vsadi tisto drevesce, ki si ga zadnji teden misliš vsaditi, pa si odlašal.

Naši fanti vojaki, kateri so že preko morja, se čudijo, da je svet tako velik. Do sedaj so mislili, da je na St. Clairju konec sveta.

Pomlad na Hubbard Rd.

Ker se nam vedno bolj približujejo lepi pomladanski dnevi, sem že posadil poleg drugega tudi krompir, katerega pa mi je takoj naslednji dan pokril prijazen pomladanski sneg. Ampak rečem pa vam, da sem bil zelo previden in sem ga posadil ob stari luni, ker imam tudi jaz to staro vražjo vero kot so jo imeli prejšnji stari ljudje, ki so rekli, da kar rodi pod zemljo, se mora saditi ob stari luni in tisto pa, ki rodi nad zemljo, se mora saditi pa tri dni po začetku mlade lune. Pravijo, da če bi se posadilo preveč na mlado luno, da bi vse znorelo. Vse kar se posadi ob stari luni, pa vedno tišči bolj pri zemlji ali v zemlji. Zato pa sem že rekli, da mora človek že precej vedeti, predno se poloti takega dela.

Tukaj na farmah ni tako kot je v mestih, če gre na delo zjutraj ali zvečer pa dobi vseeno plačo. Če bi pa jaz, na primer, sadil krompir ob mladi luni, bi pa vse znorelo in bi ne bilo kaj izkoptat. Prav tako je treba biti previden s čebulo, ker drugače bi ne bilo kaj ruvat. Tako mora farmar vedeti za vsako stvar ob katerem času mora saditi ali sejati. Vidite in to pa niso majhne skrbi, ker dostikrat pa vreme nagaja, da se ne more sa-

dit in sejati o pravem času in tisto pa pomeni, da bo potem slaba letina. Kajti vse je odvisno od vremena in narave in seveda pa tudi od rok. Če ima farmar hitre roke in bister um, pa se veliko naredi in o pravem času, tako da lahko kaj pričakuje.

Od takih pa, kot sem jaz, ki najraje delo odkladajo z dneva v dan, pa se ne more veliko pričakovati. Slišal sem praviti, da meščanom ne bo treba biti lačen, pa magari če ne bo mesa, bo pa prikuha bolj prav prišla, saj itak ni zdravo preveč se basati z mesom dan za dnem. Sedaj pa ne vem, če se zanašajo na podeželsko prikuho ali kaj. Jaz sem že povedal Mrs. Virant, da na našo prikuho se ni treba preveč zanašati, kajti moj želedec se je to zimo tako raztegnil od samih klobas, da bom težko pridelal kaj več, kot pa bo on sam potreboval.

Pri vsej tej stvari pa je treba tudi umetnega gnolija, ki se pa sedaj precej težko dobi in še posebno ta pravega je težko dobiti. Pravijo, da tisto gnolilo, ki smo ga do sedaj dobivali in uporabljali za uničevanje črvičkov, ki bi bili drugače uničili krompir in druge rastline, sedaj uporabljajo za pobijanje Hitlerizma. To se pravi, da iz tistega gnolija izdelujejo neko eksplozivno snov ali kar je že, da je za pobijanje našega največjega sovražnika na tem svetu tu pa magari, če črvički pojedjo ves krompir, nič zato. No, saj meni itak ni dosti zanj. Tako se nam vrste težavni dnevi, sa je pri tem pa tudi sreča, da za nas nekatere jih ne bo dosti več.

Oni dan, ko sem šel plačat na našo slavno banko v Madisonu za plin kar so ga naše ženske porabile v preteklem mesecu, sva se tam sestala z našim Martin Kerinom. Martin je takoj zapazil tisti moj cekar, o katerem sem vam že zadnjič popisal, da v njem prenašam tiste najnovejše dokumente. Seveda, ko je Martin to opazil, je bilo pa smeha na koše. Povabil pa me je tudi, da naj ga pridem obiskat. Ker pa moj šofer ni vselej pri volji za vožnje, zato je pa bolj težko. Sicer bi tudi sam pripeljal, da ni tistih velikih klancev, kajti jaz sem navajen voziti le bolj po ravnam.

Nedavno tega sta me bila prišla obiskat Frank Kumel iz County Line in pa Jože Ivančič tudi od tam nekeje blizu, mi je povedal naš doktor Kumel, da je prišel samo zato, da bo videl, kako izgledamo mi drugi zaspanci. Pravi, da je tudi on eden izmed tistih zaspanih. Ker je zvest čitatelj Ameriške Domovine, je tam notri bral o moji strašanski zaspanosti in sedaj pa se je hotel prepričati na svoje lastne oči, če je vse res tako, kot sem pisal.

Kakor sem že prej nekaj pisal o pridelkih, se mi zdi, da se letos ne bo izplačalo dosti saditi in sejati, posebno kar se tiče zelenjave. Pravijo, da mestni ljudje ne bodo dosti kupovali, ker bo morda vsak sam pridelal za svoje potrebe. Drugi vzrok je pa tudi ta, ker ne bodo imeli dovolj gazolina, se pa tudi pripeljat ne bodo mogli v te naše kraje ali na deželo sploh, da bi tam kaj pokupili od farmarjev. Pri nas je pa gazolina dovolj, a ni pa denarja, da bi ga kupovali. Zato pa

FOR VICTORY

BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

je gazolina dovolj, ker je moremo pokupiti. Da bi lenjavo v košu nosil v land, je pa zopet malo preleč. Tako bo dovolj zemljo talo za moje vrtnice.

Napravil sem si tudi "tory Garder" in sicer na prostoru, kjer sem do leta imel cvetlice. Zato pa na drugi strani odmerim prostora za rože. Torej, kot navadno — vse polno še dovolj zemlje ostalo od rastline. Vse zemlje ne bo mogoče. Prav radi posodil nekaj cleveland restavratorem, da bi si delali, ker bodo sedaj servisirali svojim gostom prikuhe. Iz zanesljivosti sem izvedel, da bodo v Sornovi restavraciji gostom s žganci in pa pravimi "kranjskimi" lji. To se bodo gostje držali, ko se bodo napotili tako fino in redilo potem capljali po St. Clairju.

To pa mislim, da bo rodno za take, ki naj bodo pisarnah, kajti ko se bodo potem kaj z vami nad pisalni papir. Mamo, da ne boste tudi stregli z žganci, če se zgledam pri vas za kos, ti meni ne gredo nič radi po grlu.

Ker se gre pa že na cih in krajh za patrio v sedanjih časih spoliti na kaj drugega, to slišale tudi naše vsaj nekatere, ker sem da v zadnjem času zmeri kar po dva jajca eni lupini. Sicer bi jaje vedel, ker jaje je jaje, vna, a ko me žena vpraša, koliko jajce zajterk in ji povem, da mi vselej prinese po tri jajca. Oni dan sem ji takda tako mi pa vseeno streč, ker je preveč in ker ne prinesem nobede": saj se Churchill de": po eno jajce za zajter, povedal, ko se je mu pri isku pri našem predsedniku Rooseveltu. Žena mi da ubije samo po dva jajca, da če sta pa po dva, ona ne more pomagati.

Torej, iz tega je razvidno, nekatere putke znesel dva jajca in to menda da patriotizma in ljube mene, ki jim tako lepo. Ko bi vedel, katera po dva, bi ji na vrat medaljo. Prav rad sem, če katera naših dobi po dva v enem, vse jaz pojem. Pozdravi Frank Kumel

Nek gostilničar v New je opazil, da v regiji primanjkuje denarja. Ša bartendarja: "Ali si sinooi kaj denarja in toliko, da sem imel za domov." Gostilničar ga nevede gleda in reče: "Pa nisem da si se preselil v San Francisco."

Berač ustavi na cesti na in ga nagovori: "dajte ubogemu slepecu eno oko." "Saj nisi slep, saj ima eno oko." "No, potem mi dajte en nikelj."

Ko sta se spravljala žena spat, vpraša mož: "ali si postavil macko v noč?" "Mislim, da sem jo." "Ne verjamem," odgovori ona. "No, če misliš, da jo pojdi doli in jo dani v noč."

Sosedov Peterček

Spisal Ksaver Meško.

Na mladike je treba kolja.
Kdaj? — Res, a kdo si bo glavno zavaljo take ma-
— gozd je blizu!
Res sva podrla par prav-
mladih smrek in začela
kolje. Prav božično, ne-
rešje sva imela z vino-
in z lepim belim ko-
ki sva ga ogledala in oli-
sko skrbno, da tako lepe-
jilo gotovo ne niti v eni
velikih vinogradov gori v
Korenovem. A stari Ko-
je bil siten možakar in sko-
kup, da se Bog usmili.
il je šepav na eno nogo in
palici. K maši se je
ko se je peljal neke ne-
popolne od cerkve, je iz-
voza palico. Našel sem
česti in mu jo nesel na
"Aha, ali si jo našel!
sem jo že. Prav, da si
— Drugo nič —
niti novca. Tak skupuh!
Kdaj ga nisem maral več.
spominjam se prav, a mo-
da sva posekala smreke
v njegovem, da se od-
jevala in masčujeva.
Koren je izvohal stvar kar
Nekega popoldne sva
kar prišla na lice mesta
vela šteti kolje, kar plane
iz grmovja na naju.
tako mi delata. Pokažem
Kdaj sva se tako, da v
hipu na beg niti mislila
ko naju je držal že za
naju mikastil ne baš po-
usmiljeno in nežno, sva
domislila, da bi mu bilo
diti, saj je šepav; a bilo
poznano.
Koren nama je nekoliko las,
so jih nadomestili pozneje
drugi, razmetali je kolje,
nadal krasni vinograd, na-
seje in najin ponos, ter
zažugal, da nama polomi
še zaideva še kdaj v nje-
so nama bila rebra ljub-
kor vse Korenove smreke
kolje, sva se ogibala za-
ne skrbno tega nesrečnega
bolj se starca samega...
je bil in trdosrčen člo-
tega mu ne zabim izlaha.
kerkom sta se pomenila
nem svetu. Mogoče, da
pobotala in se pogodila
na prijateljski.
Kdaj se ženijo tički?"
pod sv. Valentina." —
ve, kolikokrat sva izpra-
ševali zime strica kovača
sv. tice. Tega dne sva se
prav posebno, tako ali še
kakor pametive (god ne-
saj otročičev) in velike noči.
dan sv. Valentina, ko ob-
tice gostijo, smo šli vsa-
ako ni bil prevelik sneg,
potoku ter smo iskali da-
so nam jih pustili tam ti-
čakrat je šel kdo z nami
rde, mati, navadno pa stric
kaj vse so nam pripravili
pustile tice v grmovju! Tu
pšenični kolač, ki se je
bil v ustih, če si ugrizel
v drugem grmu zavitek
v tretjem škatljico s
tako dalje — res, prijetno
obhajajo tički...
kako dobri so, niso poza-
na! Toliko so nam še
— Kdo jim peče te kolače,
dobjo iz neba."
— a da so mislili tički
pa tudi mi ne smemo
njih, ampak jim mo-
dajati v hudi zimi jesti."
nezd jim ne smemo raz-
kaj ne, stric?" je priteg-
Peterček.
og ne daj! Bil bi greh. In
gostijo, nam ne bi da-
ve kaj!"

Velike noči sva se veselila iz-
več vzrokov: navadno so naju
pustili iti molit k božjemu gro-
bu, v noči od sobote do nedelje
sva smela k vuzemnicam, če ni
bilo premrzlo, in dobila sva pi-
sanke.
Pogovorjala sva se o vsem
tem že dolgo poprej. Sanjarila
sva o božjem grobu, o lesenih
vojakih, ki stoje nepremično in
resno ob njem in ga stražijo in
ki gledajo tako hudo in mrko, o
krasnih lučicah, o vencih, o an-
gelih, ki klečijo ob vsaki strani
groba in plakajo, o Bogcu, ki
leži v grobu in ki spet vstane od
mrtvih na veliko soboto zvečer.
Tedad bo spet zazvonilo; reg-
ljo, ki je dostikrat niti ne sliši-
mo v vas, ko reglja polodne ali
ko vabi, shranijo spet do dru-
gega leta... Zvonovi zapojejo
veselo in čudovito slovesno, in
streljaji bodo, da se bo tresla
sva fara...
O polnoči pa pojdemo k vuz-
zemnicam. Uganjala sva že dolgo
poprej, koliko jih bo letos,
čigava bo največja. Lani je bi-
la ta in ta — a le nekaj časa,
saj se spominjaš, kako je
vzplamtela kmalu nato druga
na sosednem hribu in je preko-
sila ono, ki smo jo občudovali
poprej največje...
In kako bo pokalo... "Bum-
bum..." se oglasi z enega hri-
ba. "Bum-bum-bum..." ne
trojen, deseteren odmev zazve-
ni s sosednih hribov. Seveda —
nama spet gotovo ne puste pre-
blizu... "Deca proč!" — bo
spet rentacij Breznikov Peter,
prvak vaških strelcev. Dasi je
drugače dober in prijažen, ko
nabija in zažiga možnarje, je
siten, kakor bi se napil kisa...
Govorila sva dolgo poprej o
tem in se veselila. In ko je pri-
šlo, kaka radost! Nestrpnost sva
štela deve do velikega petka, ko
pojdemo popoldne v cerkev. In
ko sva šla — navadno je šel
še brat z nama ali Minka, se-
stra Peterčkova — kako sva se
čudila krasoti božjega groba.
Res, mala nebesa! Kamor po-
gledaš, trepetajo luči, rdeče,
zelene, modre, rumene. In vse
v cvetju. In te lučice, ki žare,
kakor bi pomežikovala čudežna
očesa v božjem grobu! In voja-
ki, ki stoje ob strani tako resni
in mrki in gledajo tako hudo in
ježno, in angela, ki plakata ob
grobu, in Gospod v grobu in
monštranca, stoječa visoko na
oltarju, zavita v tančico, in dve
dolgi vrsti sveč ob njej — čudo-
vito!
Ljudje prihajajo poltiho, sto-
pajo počasi, po prstih, pokleka-
jo ponižno daleč od groba, dr-
sajo na kolenih do križa, polo-
ženega pred grob, in poljubajo
spoštljivo pet ran Odršeniko-
vih — ah, vse je še lepše kakor
sva si slikala poprej v mislih in
pogovorih.
Ločila sva se od groba težko
in nerada, a na vse zadnje sva
morala. Na potu domov pa sva
govorila in sanjarila venomer o
krasoti, ki sva jo gledala rav-
nokat... Kakor v nebesih...
O polnoči na veliko noč pa
h kresu, k vuzemnici! Nemiren
je bil že ves prejšnji dan, veli-
ka sobota. Pokalo je že pred-
polodne na raznih krajih — bla-
goslavljali so velikonočno jag-
nje. Popoldne pri vstajenju pa
streljanja ni bilo ne konca ne
kraja.
Zagrmelo je pri cerkvi iz ve-
likanskega možnarja in zazvo-
nilo — in čuj, takoj se je ogle-
sil stoteren odmev, zagrmelo je
z vseh hribov in se je valilo po
dolinah ponosno in mogočno.
"Gospod je vstal!" — so za-
peli zvonovi... "Gospod je
vstal!" — je grmelo s stoterimi
glasovi po širni fari...
"Gospod je vstal! — aleluja
—!" — Čuj, čudovito, velečast-
no, — pretresa ti srce in dušo.
(Dalje prihodnjik.)

BLAGOVESTNIKA

Povest iz pokristjanjevanja
Slovencev, Spisal Ivo Pregelj
Tuje.

Bratje moji, in mi smo čuli
njegov glas in smo šli, da oz-
nanujemo njegov uk, zapustili
smo domačine in prijatelje, ker
On je velel, da naj zapusti člo-
vek svoje domovje in gre za
njim. In sedaj nas vede pot v
mesto Rim, kjer kraljuje nje-
gov namestnik in kateremu se
pokloniti in pokoriti je dolžan
vsakdo. Dolga je pot, a nismo
se je bali, gremo, da položimo
veliki apstol roke na trud najine-
ga dela! In tu je odprl knjigo
Ciril in se poklonil in začel je
čitati:

"Molimo, bratje! Oče naš,
iže jesi na nebesih, da svesti
sen ime tvoje, da bondet volja
tvoja, jako na nebesi in na ze-
mi."

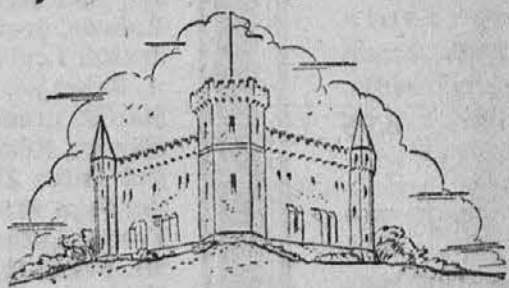
Sklonile so se glave in srca
so utripala. Tedaj se je zgodi-
lo nekaj nepričakanega. Svi-
tozora, sloneča za Nepokorjem,
stopila je k možema in poklek-
nil in klicala:
"Verujem, verujem!"
In Ciril se je nagnil nad de-
kle in položil roko na njeno
glavo:

"Pozdravljena, sestra v Kri-
stu, velim ti, da vstaneš!"

DELO DOBIJO

IZUČENI OPERATORJI
BORING MILLS
(Horizontal in vertical)
LARGE PLANNER
RADIAL DRILL
Plača na uro, vrhu overtime.
Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem
delu, se ne priklasite.
WELLMAN
ENGINEERING
7000 CENTRAL (86)

RICHMAN BROTHERS drži trdnjavo proti inflaciji

Mi izdelujemo uniforme za može, ki
se bore proti našim sovražnikom.

Ob istem času izdelujemo mi civilne
obleke, da se borimo proti inflaciji
doma.

To delamo s tem, da vzdržujemo naš
standard kakovosti in ohranjamo
naše cene nizke.

Da, naše obleke so še vedno delane
vse iz nove volne. Kar je še več, ka-
kovost našega izdelka je v vsakem
oziru ista kot pred vojno.

RICHMAN **RICHMAN**
Standard kakovost Super kakovost
OBLEKE **OBLEKE**
\$24.50 \$29.50

Tri prodajalne v Clevelandu:
736 Euclid Ave.
Prospect vokal Ontario
5716 Broadway

Strežkinja se sprejme
Tako se sprejme strežkinja;
nobeno predznanje ni potrebno.
Nočno delo in sicer od 10 zvečer
do 6. zjutraj. Tri ali šest dni v
tednu pri železniški YMCA, 615
E. 152. St. (85)

Prodajalka se sprejme
Dekle dobi delo kot prodajal-
ka v 5 in 10c trgovini; nobeno
predznanje potrebno; stalno
delo s plačo.

Taylor Variety
6714-16 St. Clair Ave.
HE 4161. (85)

Stalna služba
Double Eagle Bottling Co.
6517 St. Clair Ave. takoj sprej-
me dekleta za pisarniško delo.
Dobra plača in stalno delo. (84)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem
Odda se 4 sobe brez kopalni-
ce; zgorej. Vprašajte na 1033
E. 62. St. (85)

Hiša naprodaj
Na 910 E. 75. St. za eno dru-
žino, 4 spalnice. Nobenega po-
pravila potrebno; furnez prav-
kar inštaliran; škrljeva streha,
garaža za 2 avta. Lastnik raz-
kaže hišo podnevi ali zvečer.
Lahko se takoj vselite.

M. & S. Liebenthal
919 National City Bldg.
MA-0336. (86)

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POŠTIVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

**MAKE EVERY
PAY DAY
BOND DAY**

Oglejte si te hiše!

10 sob, za 2 družini, na 1233
E. 169. St. Cena \$8,700. Takoj
\$2,000. Mala mesečna odplačila
z 4% obresti.

Okrog en akre zemlje, bunga-
low 4 sobe, garaža, kokošnjak, v
finem stanju, na 950 Grand
Blvd. blizu Lloyd Rd.

10 sob za 2 družini 2 garaži,
lot 50x172, na 18667 Abbey Ave.
Cottage 4 sob za vse leto, toi-
let, kopalnica, lot 50x150 na 407
E. 335. St. Cena \$3,500, takoj
\$800 ali čist lot. Sedaj je prazna,
v nedeljo bo odprta za ogled.

Ako vas zanima, se ogledate za
podrobnosti pri

L. Petrich

19001 Kildeer Ave.
IV 1874.

GOTOV DENAR

za vaš

AVTO

Plačamo najvišjo ceno.
C. J. HARMON, INC.
2926 Mayfield Rd.
(En blok zahodno od Superior.)
FA-8357 (88)

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdicott 3113

Če želite imeti svoje sobe
lepo dekorirane in hiše prebarvane,
pokličite nas, ki vam bomo delo toč-
no izvršili.

PETER ROSTAN

PAINTING and DECORATING
449 E. 158. St.
Telefon KEnmore 0620

Točna postrežba!

Zavarujem vam vašo hišo ali
pohištvo, kot tudi vaš avto.
Točna in zanesljiva postrežba.
Za podrobnosti vprašajte

John Prišel

15908 Parkgrove Ave.
KENmore 2473-R. (Fri. x)

COOK FURNACE & SHEET METAL

Dele in popravila za vseh vrst furnezov
Pokličite KEnmore 1221
525 E. 152. ST.

BODITE PREVIDEN VOZNIK

"Mnogo nesreče se pripeti radi pokvar-
jenih oči. Dajte si pregledati oči, da
se boste počutili varne. Vid mora biti
tak, da lahko razločite številke na me-
tru brzine, da vidite, kako hitro voz.
Imamo 30 let izkušnje v preizkušnji
vida in umerjanju očal. Zadovoljni bo-
ste v vsakem ogledu.
Mi imamo polno zalogo elastičnih
nogavic za zabrekle žile.

EDWARD A. HISS

Lekarna—farmacija in optometrične
potrebščine.
7102 St. Clair Ave.
Mi imamo v zalogi pasove za pretrga-
nje, za moške in ženske.

MERRYMARRERS CAFE

4814 SUPERIOR AVE.
Vedno vesela družba
Prvovrstno žganje - pivo - vino
okrepčila

Ignac Slapnik, st.

CVETLICAR

HENDERSON 1126

6102 St. Clair Avenue

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

**THE BANK
FOR
ALL
THE
PEOPLE**

BLISS COAL CO.

PREMOG IN DRVA

Zastopstvo

WHITING STOKERS

22290 LAKELAND BLVD.

KEnmore 0808

RUDY BOŽEGLAV

WINERY

6010 ST. CLAIR AVE.

Najfinejša vina, domačega iz-

delka, dobite na kozarce ali v

večji količini za na dom.

Postrežemo tudi z okus-

nim prigrizkom.

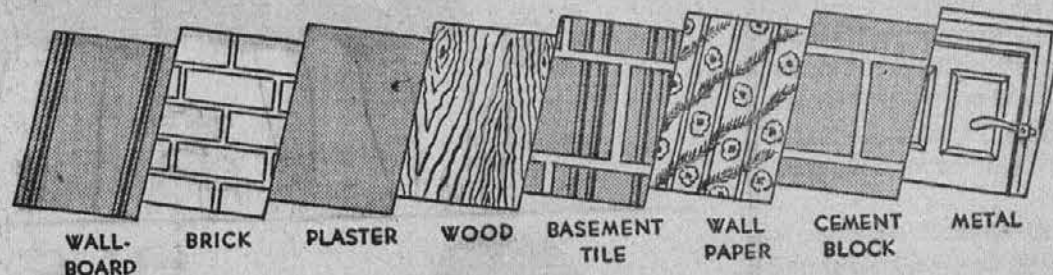
Se priporočamo!

**IT COVERS
"RIGHT OVER WALLPAPER!"
IN ONE COAT**

BPS FLAT LUX
FLAT WALL PAINT

THIS NEW SENSATIONAL OIL PAINT

COVERS MOST ANY INTERIOR SURFACE IN
ONE COAT AND IS SO INEXPENSIVE TO USE

- READY FOR USE JUST AS IT COMES
- NO SPECIAL MIXING—NO SIZING OR PRIMING
- NO BRUSH MARKS—EASY TO APPLY
- DRIES QUICKLY—USE ROOM SAME DAY
- CAN BE WASHED WITH SOAP AND WATER
- NO OBJECTIONABLE PAINT ODOR

Grdina Hardware

6127 St. Clair Avenue

ENdicott 9559

Odprto vsak dan od 8 zjutraj do 7 ure zvečer, ob sredah samo do popoldne

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

Štefana je tiho rekla: "To je dve solzi sta se utrnili čez naša Albertova pismo; obšla ga je groza."

Ko je Štefana vzela iz rutice bel listič, je slutila, da je to bilo v košu.

"Si-li brala?" je vprašal in se je umaknil nazaj.

"Nisem, pa lahko gospodu patru preberem?"

Kako dober je ta angel, pomisli Ertelji. Nič se ne boji, junaško srce ima... on pa se boji — pisma, ker je prišlo iz kužnega kraja.

Štefana je brala počasi: "Pater, z bolnikom gre h koncu, črna pena na ustnih... iz ust in nosa bruhajo črna kri... Smrt trka na vrata... Danes sem ga izpovedal, prošim zanj za sveto popotnico, in sicer še noč pred polnočjo, sicer bo nepoznato. Albert. Ta papir je pokajen s pomembno."

Ertelji se zdi, da se izbavlja okoli njega, pa je za trenutek pritisnil roko na čelo. "Nekdo mora gori s presvetim Zakramentom, Štefana." Bil je ves potrjen in blud kakor pepel, kakor bi hotel reči: Sedaj mora nekdo v smrt.

"Prav je, duhovni oče," je rekla Štefana in je brez vsakega strahu uprla svoje jasne oči v preplašene patrove, sladko hrepenenje ji je pretresalo dušo... "Da bolnik vsaj prejme našega ljubelega Gospoda; o koliko je moral trpeti, ta ubogi človek, enkrat sem ga slišal strašno kričati."

"Res, nekdo mora gori," je srepo predse zroč ponovil pater Ertelji. "Toda kdo naj gre? Bratje v samostanu ničesar ne vedo o skrivnosti. Zvedelo bi se. — 'Jaz moram! Jaz sam!' je obupno sopihal. 'Pa ne vem, če morem po stopnicah gori, polomil si bom noge...' sedel je na stol ob oknu, izgledal je hudo bolan, 'črna smrt... meni se zdi, da mi je nemogoče,' je mrmral sam pri sebi."

Štefana je bila doslej blede kakor smrt, sedaj pa je zardele kakor roža. Ze preje, ko je brala listič, se ji je vzbudila želja: da bi vsaj mogla zvenkljati z zvončkom pred Zveličarjem, kadar bo šel v stolp — sedaj pa, ko vidi smrtno grozo v patrovih upadlih licih, je zmagujoč kakor plamen v njej zagorela želja:

"Ubogi gospod ne more iti! Pa pojdem jaz! Pa ponesem jaz Zveličarja v stolp. Potegnili je belo rutico globoko čez zardeli obraz in je začela premišljeno govoriti: 'Prečastiti gospod, ne morete iti, sicer vas popade kuga; mislim' — ni mogla več prikrivati radosti in hrepenenja, sklenila je roke in je rekla: 'Prečastiti! Naj grem jaz! Oj, tako rada, tako rada bi ponesla Zveličarja ubogemu bolniku.'"

Starček ni spravil besedice s treščice se ustnice. On, duhovnik, se boji črne smrti — ona pa, nežna deklica, ne misli na smrt, misli samo na Zveličarja... tako rada, pravi, ti pa praviš; ne morem.

"Prečastiti," nadaljuje Štefana, "saj so že nosile ženske presveto Rešnje Telo — sveta Klara! In dečki — sveti Tarzicij. Oj prosim, lepo prosim, nikar mi ne branite. Kar sta smela redovnica in deček, bom vendar tudi jaz smela. Nisem svetnica, pa moje srce je čisto, večeraj sem se izpovedala. O, dajte mi Jezusa, da ga nesem, pomislite, kako željno ga pričakuje ubogi mož."

"Štefka," je jecljal starec. Krčevito so se mu dvigale prsi,

varoval, ko bom nesla Zveličarja v svojih rokah; saj tudi mladeniči niso zgoreli v ognjeni peči, ker jih je obvaroval Bog —!"

Ertelji se je tresel glas, ko je rekel: "Otrok, tvoja vera je velika! Kakšni siromaki smo mi drugi! Da, Albert! V devištvu je junaška moč... Štefana, naj se zgodi, kar praviš, kakor te navdaja božji duh. Ne si Zveličarja ubogemu bolniku. Dragocenejši monštrance kakor tvoje roke ne morem najti..."

Ni poslušala hvale, polna veselja in pričakovanja je rekla z otroško radostnimi očmi: "Prečastiti oče, in kdaj naj ga ponesem?"

"Počakaj! Sedaj je še nemogoče: ne morem ti izročiti presvetega Zakramenta, dokler so ljudje v cerkvi, tudi ne moreš v stolp, dokler so ljudje na potih; ljudje bi se pohujševali, če bi videli žensko stopiti čez prag mehiške ječe. Albert piše: še pred polnočjo; torej mož še ni v zadnjih trenutkih. — Moreš li do polnoči ostati v Garstenu?" je pomisljal vprašal, "li ne bodo mati v skrbeh? Moreš li pozno v noč iti sama domov?"

"Mati že vedo," je reklo dete, "da imam sedaj večkrat pota za patra; zato jih ne bo, skrbelo. Strah me tudi ni v temi; ponoči so vse mačke črne!"

"Dobro," je rekel starček, "potem napravimo tako-le: Drevo ostani tu v sobi za paramente; delati danes ne smeš, ker je praznik, toda lahko pregledaš paramente in izbereš one, ki so po-

trebni popravila. Po angelovem čaščenju se prične v koru večerna molitev patrov; ko bodo patri odmolili, okoli devete ure, pridi doli v cerkev in poklekni tam ob Bertoldovem nagrobnem kamnu; nato pridem jaz, da ti dam Gospoda, te spremim in te izpustim iz cerkve in skozi samostanska vrata. Stolp ima, kakor veš, železna vrata: dal ti bom ključ od teh vrat."

Štefana je veselo prikimovala; na vsaki potezi njenega obraza je trepetalo veselje, pričakovanje. Tedaj se je starec zopet ozalostil; položil ji je svojo gubasto roko na zlatokostanjeve lase in je rekel: "Štefka, to mi pa moraš obljubiti, da se niti za trenutek dalje ne pomudiš gori, kakor je treba, da bo uboječ prejel sveto popotnico. Tudi moraš paziti na stopnice, zelo so strme, in bolnik leži visoko gori v drugem nadstropju. Čez obleko ti bom ogrnil star plašč, da se kuga ne bo mogla prijeti tvoje obleke. Kadar prideš iz stolpa, ga vrzi v bezgovo grmovje, da ga pozneje sežgemo."

"Hvala vam," reče deklica; "tako ste dobri, prečastiti, vse bom ubogala in bom skrbela, da ničesar ne prinesem domov materi ter bratcem in sestrkam. Zame se tako ni bati, prečastiti, koprija ne pozebe."

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO.

Stili za debelejša dekleta

OBLEKE in SUKNJE, v katerih bodo vaše hčerke zgledale sloke kot vitke sestre

COTTON OBLEKE imajo te deklice zelo rade. Imamo jih v gingham, pique, chambray — v pikastih in pisanih ter običajnih barvah; mere za deklice 10½ do 16½\$5

RAYON OBLEKE bodo razveselile sleherni deklico. Spun-rayon, coolskin, rayon-crepe v navadnih barvah, natisnjenih vzorcih in s cvetlicami v ozadju. Mere 10½ do 16½6.95

BOY SUKNJE imajo najraje debela dekleta. Zelo dobri kroji iz herring-bone tkanine, volneni pisani, shetlands — izborni za velikonoc. Mere 10 do 16.19.95

THE MAY CO.
GIRLS' SHOP...
DRUGO NADSTROPJE

"U. S. A. Commando"

Dežniki in čepice za fante

- * Dežnik
- * Vojaška čepica
- * Plašč, ki se ga pripne

2.95

Hi, dečki! Tu je tista boleka, ki ste jo želeli za deževne dneve — v katerih ostane suhi čeprav ste na dežju — v katerih zgledate kot mali vojaki. Stil je bil posnet iz setov dežnikov, ki jih vsak vojak dobi s svojo vojaško opravo. Temno zelena barva z commando znakom. Mere 4 do 12.

DEŠKA OPRAVA... DRUGO NADSTROPJE

Naznanilo in zahvala

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je kruta smrt posegla s svojo koščeno roko in iztrgala iz naše srede našo ljubljeno soprogo in drago mater

Mary Skodlar

rojena Keržmanec

Blaga pokojnica je po dolgi in mučni bolezni zatisnila svoje trudne oči dne 7. marca, 1943, v starosti 55 let. Doma je bila iz Bevk pri Vrhniki, p. d. Andrejačeva. V Ameriko je prišla pred 35. leti.

Pogreb se je vršil dne 10. marca, 1943 po cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida in nato na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vse, ki ste nam stali na strani in nam bili v tolažbo in pomoč v času bolezni in smrti naše ljubljene pokojnice. Prisrčno zahvalo naj sprejmejo posebno Mrs. Henry Laurie in Mrs. Justine Verbie za vso pomoč.

Najlepša hvala vsem, ki ste položili tako lepe vence in šopke cvetlic, ki so krasili krsto pokojnice, in sicer: Mr. in Mrs. Anton Mulec, Mr. in Mrs. Frank Longar, Mr. in Mrs. Edward Skodlar, Mr. Frank Skodlar Jr., Mary Ann, Bobby, Donald, Nancy in Elaine, Frank, Francine, Sharon, Mr. in Mrs. Luka Kržmanec, Mrs. Frances Slabe, Mr. in Mrs. Henry Laurie, Bonna Ave., Mr. in Mrs. Henry Laurie Jr., Colorado Springs, Colo., družini Antonia Zupancic, E. 53 St., Mr. in Mrs. Frank Longar, Eveleth, Minn., Mr. in Mrs. Gus Bartelme, Mr. in Mrs. Tony Zupancic, E. 123 St., Mrs. Jennie Rozman-Zelenik, North Chicago, Mr. in Mrs. John Keržmanec, E. 79 St., Mr. in Mrs. Srečko Erzen, Mr. in Mrs. John Nestor, Mr. in Mrs. James Verbie, Mr. in Mrs. Victor Zakrajsek, Mr. in Mrs. Charles Zaleneratis, Rose in Molly Longar, družini John Lenarsic, Grovewood Ave., družini Mary Struna, Mr. James Rugelj, Mr. in Mrs. Valentine Ogrin, družini Mrs. Margaret Marolt, E. 71 St., družini Mrs. Mary Nainiger, Mr. in Mrs. Andrew Kavchnik, prijateljem Old Homestead Tavern, Frank, John in Evelyn Oblak, družini John Apanovitch, družini Anton Grdina, Mr. in Mrs. E. I. Leverett, sodelavcem pri S. K. Wellman Co., Bishop Babcock Heat Treating Dept. ter sosedom za krasni skupni venec.

Hvala lepa vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše pokojnice, in sicer: Družini Anton Mulec, družini Frank Longar, družini Edward Skodlar, Mrs. Frances Slabe, Mr. in Mrs. Luka Kržmanec, družini Frank Longar, Eveleth, Minn., Ann Longar, Eveleth, Minn., Mrs. Mary Skodlar, Nottingham Rd., Mrs. Nettie Prince, Miss Josephine Prince, Miss Christine Nainiger, družini Srečko Erzen, družini Henry Laurie, družini Frank Mramor, družini Frank Kuhar, družini Antonia Zupancic, E. 53 St., družini Anton Basca, družini Margaret Marolt, E. 71 St., družini Jack Marolt, Thames Ave., družini John Marolt, E. 143 St., družini Martin Mahler, družini Mike Marolt, E. 169 St., družini Victor Marolt, E. 232 St., družini Frank Krolnik, družini Jack Marolt, Sr., družini Al Drcar, Mr. James Rugelj, Mr. Victor Slabe, Molly in Rose Longar, družini Frank Slabe, družini Joseph Saurich, družini Frank Petkovsek, E. 60 St., družini Mary Nainiger, družini Marjanca Petrovic, družini Anton Malenšek, družini August Malenšek, družini Anton Anžlovar, družini Mel-le, Bonna Ave., družini Joseph Glavich, družini John Marolt, Marcella Rd., družini Joseph Roitz, družini Anton Marolt, E. 74 St., družini John Petchaver, družini Valentine Ogrin, družini Anton Gregorac, družini John Znidarsic, Hecker Ave., družini John Nemanic, družini Carl Spretnak, družini Andrew Videgar Jr., družini Jack Katosic, družini John Per, družini Joseph Lausin, družini John Alich, Bonna Ave., družini Louis Zakrajsek, Bonna Ave., družini Joseph Zakrajsek, E. 117 St., družini A. Zakrajsek, družini Frances Sterle, družini A. Zadnik, Marcella Rd., družini John Marolt, družini Frank Skolar, družini John Fertak, družini Andrew Alich, družini Edward Knaus, E. 71 St., družini John Knaus, E. 175 St., družini Frank Perme, družini Anton Zupancic, Bonna Ave., družini Anton Lucic, družini Rose Petrokas, družini John Strazišar Jr., družini Teddy Zdravoff, družini Jack Perko, družini Joseph Verbie, Luther Ave., družini Edward Walsh, Miss Sophie Strungie, Mr. in Mrs. Bavec, Mr. Frank Bečaj, Mrs. Frances Russ, družini Krist Stokel, družini Ivan Godinic, družini James Zupancic, Bonna Ave., Mrs. Palcie, Mr. in Mrs. Louis Pecjak, družini Wencel, Mr. John Slapar, Mr. Andy Videgar, Mr. Frank Lenarsic, Mr. Joseph Pecjak, Mrs. Mary Klopice, Mrs. Mary Bolko, Miss Jennie Merkun, Mrs. Snyder, E. 67 St., družini John Mulec, družini Joseph Menart, družini John Strazišar, Sr., družini Frank Rutar, družini Frank Pohar, družini Clarence Barch, družini Max Hovecar, družini Andy Sadar, družini Anton Stanovnik, družini Joe Mlakar, E. 76 St., družini Andy Kodromaz, družini Martin Dule, družini Joseph Zgonec, družini Stanley Jablon-ski, družini Omanski, družini Louis Kovacic, E. 67 St., družini Anton Tomic, družini Joseph Strazisar, E. 169 St., družini Rose Jaksa, družini Frank Laurich, Edna Ave., družini Carl Istenic, družini John Knaus, Bonna Ave., družini Joseph Legat, družini John Velič, Mrs. Mary Prudič, Mrs. Mary Erzen, Miss Mary Bencin, Mr. Joseph Pograjc ter Mr. in Mrs. Fred Perusek.

Najlepša hvala vsem prijateljem, ki ste bili tako dobrosrčni, da ste dali svoje automobile brezplačno na razpolago pri spremstvu na pokopališče.

Hvala sosedom za nabrano vsoto za sv. maše, kot tudi delavcem pri S. K. Wellman Co. za darovano vsoto v gotovini.

Vsem prijateljem in znancem, ki ste izrazili svoje sožalje potom kart, hvala lepa! Prisrčno zahvalo izrekamo Rev. B. J. Ponikvarju za nagovor in opravljene cerkvene pogrebne obrede, kakor tudi Rev. Andrew Andry in Rev. Max Sodji za asistenco.

Pogrebniemu zavodu A. Grdina in sinovi izrekamo našo zahvalo za vso postrežbo in pomoč, ki jo je nam izkazal v tem bridkem času, kot tudi za vzorno urejen pogreb. Ako se je slučajno izpustilo kako ime, prosimo, da nam oprostite, ter se vam enako najlepše zahvaljujemo.

Draga soproga in ljuba mati! Zalostna so naša srca, ker izgubili smo najdražjo na svetu! Zaman te iščejo po hiši naše oči, a Tebe od nikoder ni. Prerano si odšla od nas, a Tvoj sponin bo ostal med nami za vedno! Počivaj v miru in lahka naj Ti bo svobodna ameriška zemlja!

Zalujoči ostali:

WMA

FRANK SKODLAR, soprog
FRANK in EDWARD, sinova
MARY, poročena Mulec, FRANCES, poročena Longar, hčeri
ANTON MULEC, FRANK LONGAR, zeta; OLGA, sinova
vnuki in vnukinje

Cleveland, Ohio, 9. aprila, 1943.